FORT GANSEVOORT

Israel Hayom: Stereotypes in the Musem

January 3rd, 2018 By Maya Cohen

תרבות היום

tarbut@israelhayom.co.il

בגיל 40 זוכה האמנית זויה צ'רקסקי להציג תערוכת יחיד ראשונה במוזיאון ישראל 🌑 התערוכה, "פרבדה", תיפתח ב־10 בינואר ותעסוק בחוויית העלייה מרוסיה לישראל בשנות ה־90

מאיה כהן

בגיל 40 זוכה האמנית זויה צ'רקסקי לוזותם הכי מטלכתי שאסן בישראל יכול לקבל: תערוכת יחיד במודאון ישי ראל. התערוכה, שתיפתח ב־10 בינואר, נושאת את השם "מרכרה" ועוסקת בח" חיית העלייה מרוסיה לארץ בשנות ה־96 - חוויה שאותה חוותה צ'רקסקי כאופן אישי כמי שעלתה לארץ מאוקראינה ב"1991, בגיל 14.

"אני מאוד מתרגשת", מספרת צ'רקסקי. הצגתי במודאון ישראל כשהייתי ממש צעירה עם עוד אמנית ששמה רותי נמט. זה היה במסגרת פרויקט של אמנים צעיר סים בארקז רים, אכל עכשיו זה הפרויקט הכי רציני שעשיתי בחיים שלי. עברתי על התערוכה ילין ימים ספורים אחרי שהגעתי לארץ בתערוכהז הואת שבע שנים. היום אני אמנית בוגרת מאוקריאינה, או היתה לי נחיתה רכה יחד יותר, והתערוכה הואת היא אכן דדך מכי סית, אכל כתוב נתעלתי כסטריאוסיפים מות היא גרולה וצריך היה לבתור. הציד חינתי. גם סבחינת החימרים וגם מבחינת האלה. ההורים שלי נתקלו כזה יותר היה עבודות שמשקפות מפגש של העולים . "הציג במודאון הלאסי".

לדבריה, "יש בתערוכה עבורות מ־2009 ועבורות מלפני חודש, ממש הרשות. אני חים בעבורות שלך כשחורים ובערסים. זויה מאוקראינה שהיה לי חשוב להכי לא חושבת שהוצגה עד כה כישראל תעד רוכה בהיקף כזה שמתעסקת בעלייה חדר סית של שנות ה־90. יש פה רגעים שחד לקם מהחיים שלי ורובם קשורים בויכרון הקולקטיבי. חוריות שגם אם לא חוויתי

עבודה של צ'רקסקי מתוך התערוכה

יש הרכה דמויות נשיות כעבורות שלי שאמנם לא נראות כמוני, אבל הן סוג של פורטרט עצמי".

סבלת מכל הספריאוטיסים על ררי

"למזלי, התקבלתי לבית הספר תלמה ממני".

הזאת שנקרא 'איציק', שעלה בפייסכוק ריאוטיפים על האישה הרוסייה שהרביקו עסקת בתערוכה בספריאוטיפים שכאים לפחר וכלי להסתיד רבדים. זה חלק מהוד

סים כלפי הישראלים וגם סטריאוטיפים כלפי רוסים. הציור הזה הוא בקונטקסט של ציודים אחרים. אני מניחה שמי שר ראה את התערוכה - יבין אותו אחרת". את התערוכה אוצר ר"ר אמיתי מנדלי

סון. "זויה ואני מכידים הדבה מאוד שנים", הוא אומר. "המוזיאון עקב אחרי ההתפד תחות האמנותית שלה ממש מההתחלה, כשהיא היתה בפרויקם של אמנים צעי רים שווהו כפוטנציאל. במקרה של זויה זה חכיח את עצמו. מוזיאון ישראל רוצה להציג אמנות טוכה, אכל גם אמנות עם ערך מוסף ואמירה על התכרה הישראלית ועל המציאות הישראלית. זויה עושה את זה באופן שאף אחר אחר לא עושה".

איך החלטתם אילו עבודות להציג

"היינו בסוג של שיתוף פעולה כי הכי עם המקומיים והמתחים שהמפנש יוצר. מבקרים אותך על הייצוג של המורי יש גם עכורות שקשורות לזיכרונות של "זה התחיל בגלל ציור שמוצג בתערוכה ביס, ריש כמובן עבורות שעוססות בסכר ללא הקונטקסט של התערוכה. בעיניי לעולים, הזונה והמנקה. היה חשוב לעשות הביסורת הואת לא רלוונטית, אני מת" את זה כצורה חוקה בלי להתבייש, בלי באופן אישי – קרו למישהו שאני מכידה. משני הצדרים, גם סטריאוטיפים של הרד ברה שלנו. ככה אתה מעלה דברים לריון.